

[Kaj Poulsen]

Jeg har tit og ofte tænkt på, når en borgerlig politiker tager ordene frihed og grundlæggende frihedsrettigheder i sin mund, er det altid for at begrænse nogle frihedsrettigheder, man gør det. Det er også det, der sker i dette tilfælde. Anderledes er det jo ikke.

Må jeg have lov til at sige til hr. Glønborg, at det kan da godt være, at han ikke kan lide sprogbugen, men jeg har nu den opfattelse, at det ikke skader, at man taler dansk en gang imellem. Jeg forstod også, at den gled ind på lystavlen hos hr. Glønborg, og det glæder mig.

Jeg vil anbefale hr. Glønborg at læse det indlæg, som han holdt, hvori han sagde, at vi har forsøgt mange gange at få denne reaktionære fagbevægelse til at tænke anderledes, til at reagere anderledes, og det har den ikke villet, og så må vi altså tage fat. Hvis ikke det er et udtryk for meningskontrol, ved jeg ikke, hvad det er. Det kan være, hr. Glønborg har fortalt sig, at han glemte, at det var et demokratisk samfund, han levede i. Lad det så være! Men jeg tog stilling til det, hr. Glønborg rent faktisk sagde.

Jeg var glad for, at hr. Glønborg sagde, at dette kristelige fællesforbund, som det jo er, også er en slags fagforening, som har masser af overenskomster. Det fik vi at vide. Med hvem? Jo, med medlemmer af Kristeligt Fællesforbund, af en forening, der kalder sig en fagforening, hvor arbejdsgivere og lønmodtagere sidder og hygger sig sammen og hælder lidt vand ud af ørerne og siger, at vi skal nok klare det på den og den måde. Det er sådan, det er, og anderledes er det ikke.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg har en række korte bemærkninger. Først fru Lis Noer Holmberg.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg synes, det er kedeligt, at Socialdemokraterne er så sure. Jeg synes, det var bedre, hvis de viste lidt samarbejdsvilje. Det tror jeg de ville vinde ved – også ude blandt mange af deres medlemmer.

Det er ligesom, det er en varm kartoffel for dem. Men hvorfor dog ikke tage en saglig debat? Hvorfor blive sur over, at vi diskuterer disse ting?

Hr. Nyrup Rasmussen siger, at Kristelig Fagforening bliver aldrig stor. Nej, det er da mu-

ligt, men måske bliver den stor, hvis ikke etablerede fagforeninger kender deres besøgstid, for tryk avler modtryk. Der er ved at være mange fagforeningsmedlemmer, som føler et tryk på en eller anden måde, og det bevirker, at de nu søger nye græsgange, som jeg sagde i mit indlæg – det hørte hr. Nyrup Rasmussen heller ikke, for han var ikke til stede. Man søger ind i nye foreninger. Derfor er det altså op til etablerede fagforeninger at forhindre denne flugt.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Fru Lis Noer Holmberg har sikkert lagt mærke til, at Socialdemokratiets formand, hr. Svend Auken, går meget ind for, at det skal være sjovere at være dansker. Så surhed er ikke rigtig noget, der hører hjemme hos os.

Men af og til synes vi, at letsindet – som desværre ofte, når det gælder den slags emner, vi drøfter her i dag – er baseret på en for kortsigtet optagethed af, hvad der tilsyneladende kan vindes af ideologiske gevinster, og mangel på langsigtet forståelse for, hvor vigtige søjler det er, vi arbejder med. Det er dette, vi giver udtryk for en bekymring for, og jeg vil gerne begrunde det med bare et enkelt andet synspunkt.

Se, nu har arbejdsmarkedets to organisationer, eller rettere to sider, opbygget en hovedaftale igennem mange år, som er en del af nøglen til forståelsen af, som jeg sagde før, hvorfor vi har så høj en stabilitet på arbejdsmarkedet i Danmark, som vi vitterlig har.

I det øjeblik man fra lovgivningsmagten griber ind og siger, at én bestemt form for usaglige afskedigelser skal nu straffes eller sanktioneres meget mere end alle andre former for usaglige afskedigelser, så begynder man fra lovgivningsmagten at prioritere og blande sig i et aftaleforhold, der simpelt hen er nøglen til, at vi kan bevare den gensidige forståelse, som er: at en overenskomst er en overenskomst, som holder i 2 år – eller længere eller kortere – en aftale er en aftale. Det arbejdsretlige system er i hele sin grundfilosofi baseret på dette.

Min pointe er altså, at jeg har endnu ikke hørt saglige argumenter for, hvorfor lovgivningsmagten egentlig mener, at én ganske bestemt form for usaglige afskedigelser skal sanktioneres hårdere – afhængigt af, hvor man ser det fra – end andre former for usaglige afskedigelser.